

Disse problemer er en følge af den tekniske udvikling og den stærke produktivtetsfremgang, der på såvel industriens som landbrugets område har fundet sted inden for de lande, som Danmarks økonomi er stærkt forbundet med.

Den økonomiske politik må i de kommende år koncentreres om en løsning af disse problemer, der vil trænge sig på, uanset om Danmark indtræder i Det europæiske økonomiske Fællesskab eller ej. De vil få en anden karakter ved et medlemskab af Fællesskabet; men problemerne vil blive endnu større, hvis Danmark holder sig udenfor.

Udviklingsproblemerne er en del af baggrunden for, at regeringen har søgt forhandling med Fællesskabet om Danmarks optagelse i dette, for ikke gennem en isolering at vanskeliggøre disse problemers løsning.

Udarbejdelsen af et særligt udviklingsprogram for dansk erhvervsliv vil næppe støde på vanskeligheder i relation til Fællesmarkedstraktatens bestemmelser, jfr. således art. 92 § 3 (a) og (c), der udtrykkeligt gør det muligt for et medlemsland at træffe foranstaltninger til fremme af erhvervsudviklingen inden for særlige produktionsområder eller geografiske områder.

Udformningen af et sådant program må imidlertid betragtes som et nationalt anliggende, og dets fremlæggelse under tiltrædelsesforhandlingerne kan ikke formodes at føre til et gunstigere forhandlingsresultat, ligesom det i øvrigt næppe kan være i Danmarks — og ej heller i De Seks' — interesse at inddrage Fællesskabets myndigheder og de seks medlemslande i den eventuelle udarbejdelse af et dansk udviklingsprogram.

Spørgsmål 32:

I første omgang har regeringen under forhandlingerne i Bruxelles lagt vægt på overgangsarrangementer dels ved afviklingen af told og importregulering, dels ved gennemførelsen af den fælles ydre toldmur og dels ved gennemførelsen af den fælles handelspolitik (toldkontingenter). Der ønskes en redegørelse for hovedindholdet af de overgangsarrangementer, man her har tænkt sig.

Svar:

Ud over ønsket om en senere basisdato for toldafviklingen har man fra dansk side foreslået følgende overgangsordninger:

1. Man har over for fællesmarkedslændenes ministre forbeholdt sig en lempeligere afvikling af told og importrestriktioner end den afvikling, de seks lande indbyrdes har forpligtet sig til, idet man fra dansk side for et vareområde, der maksimalt omfatter 15 pct. af den danske import fra fællesmarkedet, ønsker

— enten langsommere afvikling af tolden ved, at den danske told i tilfælde af tilslutning kun reduceres med 30 pct. over for fællesmarkedet — svarende til den toldreduktion, der allerede har fundet sted over for EFTA-lande — og holdes uændret på dette niveau i to år efter tilslutningen, hvorefter spørgsmålet om en endelig tilnærmelse til de øvrige fællesmarkedslændes toldreduktion skal tages op til forhandling,

— eller bibeholdelse af importreguleringen i to år efter tilslutningen, hvorefter importreguleringen over for fællesmarkedslændene ophæves fuldstændigt.

Baggrunden for de ønskede overgangsordninger er, at fællesmarkedslændenes indbyrdes toldafvikling sandsynligvis allerede inden en eventuel dansk tilslutning vil være en toldreduktion på 40 pct. (evt. 50 pct.), og yderligere toldreduktioner mellem fællesmarkedslændene vil antagelig finde sted i løbet af den omtalte toårsperiode. Hvad angår de kvantitative importrestriktioner har fællesmarkedslændene besluttet at ophæve alle sådanne begrænsninger for industrivarerne mellem de seks lande fra 1. januar 1962.

Ved forhandlinger i EFTAs ministerråd har man fra dansk side opnået mulighed for at undtage de varer, for hvilke der søges overgangsordninger i fællesmarkedet, fra den i EFTA vedtagne toldreduktion på yderligere 10 pct. fra 1. marts 1962.

Den langsommere toldafvikling i fællesmarkedet er først og fremmest en hensigtsmæssig form for overgangsordning for de risikobetonede frilistevare; men forhandlinger med industribrancherne har vist, at en række industrier også for visse importregulerede varers vedkommende foretrækker